

[Formanden.]

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ordføreren for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Lis Groes): Den 31. marts d. å. anmodede folketingsmand Carl Nielsen om orlov på grund af sygdom fra den 12. april d. å. at regne. Den 1. d. m. meddelte det høje ting den ønskede orlov samt vedtog at indkalde stedfortræderen. På den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede liste findes som 1. stedfortræder for socialdemokratiet i Odense amtskreds opført teknisk assistent Thorvald Jensen, der imidlertid i skrivelse af 5. d. m. har meddelt, at han ikke ønsker midlertidigt at tage sæde i folketinget. Som 2. stedfortræder for socialdemokratiet i Odense amtskreds står opført lærer Viggo Edlund Borch, der i skrivelse af dags dato har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den nævnte orlov. Udvalget til valgs prøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at lærer Viggo Edlund Borch godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 12. april d. å. at regne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af lærer Viggo Edlund Borch som midlertidigt medlem af folketinget fra den 12. april 1966 vedtoges enstemmigt med 97 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Ib Thyregod* til justitsministeren:

„Vil justitsministeren foranledige, at der gennem retsplejerådet foretages overvejelse af mulighederne for, at undersøgelse mod polititjenestemænd fremover foretages gennem et af politiet uafhængigt organ?“

Skriftlig begrundelse:

Gennem den senere tid har der fra forskellig side været rejst kritik mod, at undersøgelse mod polititjenestemænd, f. eks. i tilfælde af magtanvendelse fra politiets side, foretages af kriminalpolitiet. Selv om man fra politiets side har den bedste vilje til at se objektivt på disse sager, vil det ud fra et retssikkerhedssynspunkt være rimeligt, at et af politiet uafhængigt organ foretager disse undersøgelser, og at undersøgelsen i øvrigt foretages med sædvanlige retsplejemæssige garantier. Efter retsplejeloven er der mulighed for, at statsadvokaten overtager denne undersøgelse, men en bedre løsning vil for eksempel være oprettelse af en særlig auditørordning svarende til den, der findes inden for forsvaret. Da spørgsmålet imidlertid er kompliceret, er det naturligt, at retsplejerådet får lejlighed til nærmere at overveje det.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Ib Thyregod: Hvis man ønsker at opbygge garantier for retssikkerheden, er det vigtigt at opbygge garantier for den enkelte i hans konflikter over for myndighederne. Selv om vor retsplejelov i sin tid var et væsentligt fremskridt — den blev gennemført i 1919 — har tiden vist, at der er en række punkter, hvor loven trænger til modernisering. Jeg har tidligere haft lejlighed til at påpege, at vi bl. a. manglede regler om politiafhøringer, og endvidere at de i retsplejeloven gældende regler for varetægtsfængsling, derunder navnlig erstatning, heller ikke var tilstrækkelige.

Jeg vil gerne her fremdrage spørgsmålet om, hvorledes man bedst behandler sager, der angår klager over politiet for magtanvendelse. Disse sager behandles efter gældende ret på den måde, at politiet, d. v. s. kriminalpolitiet, selv foretager undersøgelsen i disse sager, og det vil sige, at det ofte er den samme politistations personale, som foretager disse undersøgelser. Der findes ganske vist i retsplejeloven en mulighed for, at statsadvokaten kan overtage disse undersøgelser, men så vidt det er oplyst for mig,